

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 17]

JAFFNA, DECEMBER 15, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
Jaffna's Agricultural Problems	2
J. M. Sabaratnam	
Some Development Possibilities in Northern Ceylon	2
A. M. Ariya Abeysinghe	
Prosperity or Doom?	3
C. P. Vairamuttu	

HIGHER EDUCATION

With the appointment of a Royal Commission to probe Higher Education in Ceylon, the seventh in the series of Education Commissions to wit, higher education is again in the forefront, and the strategy needs to be reckoned once more, whether one likes it or not, especially in the light of recent student disturbances and the proposition to establish an additional University in the North or East.

The Robbins Committee on Higher Education in England has observed:—"The effective machinery by which necessary developments are fostered and necessary adjustments made is of first importance. The effectiveness in this sphere can only be achieved if a nice balance is kept between two necessities: the necessity of freedom for academic institutions and the necessity that they should serve the nation's needs. Further, this balance has to be achieved in the context of existing or possible constitutional machinery and habits. This is a matter of great difficulty and delicacy".

The absence of an effective machinery and the failure to strike a balance between academic freedom and the needs of the nation, account for the impudism of higher education in this country. The National Council of Higher Education right from its inception was limited in its scope to determine the strategy of higher education. The ill-advised Higher Education Act that entered the Statute Book in such indecent haste killed the baby, as it were, no sooner it was born. It is fundamental that both the State and the University must recognise a higher loyalty and readily respond to the nation's needs. A university ought to be the nation in miniature—"British universities are the creation of the British nation rather than of the British state", it is observed.

The Ceylon University Ordinance, Section 7, reads:—"The University shall be open to all persons of either sex and of whatever race, creed or class, and no test of religious belief or professions shall be adopted or imposed in order to entitle any person to be admitted as a teacher or student of the University or to hold any appointment therein, to graduate thereat or to hold, enjoy or exercise any advantage or privilege thereof". Even the words at the entrance to the Senate buildings read "More open than usual". But how far the University has been true to its motto is a matter for investigation, particularly with the latest accusation against the University of discriminatory treatment of Tamil arts students.

There is lot of confusion in regard to the aims of university education. Is it general culture with its badge of excellence as Newman saw it, or is it training of intellect, or vocational instruction, or research? Is it producing men and women graduates strictly according to calculations to occupy predetermined places in the national pyramid, or is it restricting university education as between different linguistic groups through a system of quotas? The ideal would be when all these are not mutually exclusive—it would indeed be a tragedy when one or the other is allowed to get out of balance, as in Ceylon not infrequently.

To quote from an article in the London Times:—"The majority of our students quit their universities without having received any kind of philosophical or moral guidance.....Science rapidly arms an increasing number of them with the instruments of production and research, while the so-called humanities risk losing their force as disciplines through failing to provide any sense of values other than those of highly specialised and often impracticable types of scholarship. The question about humanistic teaching today is not whether there is too much of it, but whether there is enough of the right kind to leaven the lump; whether it has the strength, if put to the test, to help to sustain what Martin Buber has called 'The struggle of the human spirit against the sub-human and the anti-human'....."

On the question of quotas the Radhakrishnan Report says:—"The fundamental right is the right of the individual not of the community. Every young man must have an equal chance with others to make the most of his abilities". (Subsequently the Supreme Court of India declared any system of quotas to be a violation of the Constitution). It is to ensure university education to an optimum number that both the Needham and the Gunawardena Commissions recommended the opening of campuses of the University of Ceylon in Colombo and Jaffna in addition to the one at Peradeniya. While the former recommended that large halls of residence should be subdivided into blocks carrying not more than 50 students each, the Gunawardena Commission recommended a system of affiliated University Colleges. Even the Radhakrishnan Commission had recommended 2,500 as the ideal number for a unitary university.

The constitution of university bodies like the Board of Regents and the Senate needs to be reviewed in the context of enlightened opinion on the subject. The Kothari Report emphasises that representation of non-academic interests on university bodies should be chiefly to present to the authorities the wider interests of society, and not to impose their will on the university. The universities in turn should continually earn and deserve their autonomy by discharging their intellectual and public obligations effectively.

The Kothari Commission makes some far-reaching recommendations in regard to the appointment of Vice-Chancellors, two of which are very relevant to Ceylon, viz. (1) The choice of the V.C. should be left to the University concerned. The members of the Selection Committee should be known for their eminence and integrity. There should be no objection to one of them being connected with the University. (2) The V.C. should as a rule be a distinguished educationist or eminent scholar with adequate administrative experience.

The Royal Commission of Inquiries should go deep into the problems of higher education in Ceylon, including the problems of Youth. Its task has been made somewhat easier by the Commissions that preceded it, whose Reports were pigeon-holed without any scruple of conscience. To mention it is not to belittle the labours that lie ahead nor to draw a red herring across its track, but to prevail upon the powers that be to act on its recommendations.

HOW GREEN IS VISVAMADU?

(By A Special Correspondent)

Revolutions are traditionally associated with red. But the food drive is supposed to have triggered off a 'green revolution'. I do not know whether the green revolution has occurred at the Visvamadu Educated Youth Scheme though green is certainly the predominant colour there now, after the rains. But after chatting to the young colonists I soon learnt that their minds are certainly not entertaining any green thoughts these days.

The Visvamadu Educated Youth Scheme was started in 1966 with the dual purpose of accelerating the production of subsidiary food crops (chillies in this case) and of attracting educated youth back to the land. Today there are 159 youths settled under the scheme, most of them S.S.C. qualified and the majority of them bachelors.

The first batch of colonists to arrive there had, with Government assistance, to clear the jungle. Today plantain groves and the jungle face each other. Apart from chillies, the colonists also cultivate vegetables on their 3 acre allotments and rear poultry. The average monthly income, they told me, is about Rs. 150/-.

I dropped in at allotment No. 118 belonging to Govi Raj S. N. Srikanthan, to have a look round. The plot is certainly a show-piece. The temporary hut in which he lives is surrounded by neat rows of plantain trees. Interspersed are coconut seedlings and mango trees. Murunga trees have been planted along the boundary fences. He told me that he grows vegetables like brinjals and bandakka during the season, as also king yams.

Srikanthan who hails from Atchuvally, had joined the Young Farmers' Club in his village long before he came to Visvamadu, so he hadn't much difficulty adjusting himself to the conditions at Visvamadu. He seems to have done well enough: he owns a tractor and has already laid the foundation for a house which he estimates will cost about Rs. 18,000; the Government will contribute Rs. 1,000/-.

But even Srikanthan has his grievances. He states that in 1967 his gross income from chillies and plantains was Rs. 20,000/-. In 1968-69, his

income had dropped to Rs. 10,000/-, chiefly because 6,000 out of the 9,000 chilli plants had been damaged owing to his plot getting water-logged. He feels that as time goes on, his income will get less and less as water-logging will damage the chilli plants. When the Prime Minister recently visited Visvamadu, Srikanthan presented a memorandum to him, wherein he pointed out that his allotment was unsuitable for chilli cultivation as even a rainfall of 1.6" in May 1968 had damaged the crop. He states that he has carried out all the suggestions made by departmental experts but without success. "Give me a more suitable plot" is his plea. He has stated in his memorandum that if he is given a more suitable plot, he is prepared to give back the present allotment to the Government without claiming any compensation for the labour and the expense that have gone into the improvement of this allotment.

Srikanthan's plea for a better allotment was echoed by the other colonists. They contend that originally the scheme was earmarked for paddy cultivation and that 65% of the allotments get water-logged. There is some dispute about this figure as officials don't accept it. Anyway this year's production figures show that only one

colonist had obtained a yield of over 84 cwts. of chillies and 7 had a yield of over 41 cwts. The balance had to be content with a yield of between 5 to 10 cwts. This year Rs. 193,600/- was given out as agricultural loans. Only Rs. 66,000/- has been repaid so far: extensions have been given.

The youths emphasise that theirs are real grievances. They dismiss the charge that some of them are leftist agitators, as an attempt to draw a red herring across the trail.

They are rather sceptical of the drainage channels that the authorities propose to construct to prevent water-logging. Instead of wasting money on this idea, they say, give us alternate highland plots.

The colonists are also demanding that the Crop Insurance Scheme be extended to cover chillies. They want the GPS prices for chillies upped, as well as subsidised fertiliser.

Their other demands centre round such things as better roads and the provision of medical facilities: they want an apothecary to visit the scheme once a week.

Talking to them, I got the impression that the hard core of the colonists is determined to stick and make a success of it—whatever the odds. The display of that kind of fighting spirit is certainly half the battle won.

MATHIBALASINGHAM MEMORIAL BUILDING FUND

TARGET ONE LAKH

Total Amount Subscribed on 26-11-69 Rs. 17,250-00

Total Amount received by Treasurer up to 26-11-69 Rs. 7,195-00

Paid up balance B/F as on 10-7-69 .. Rs. 6,511-00

Amount received from 10-7-69—26-11-69:—

N. Selladurai	..	10-00	
The Jaffna Coop Textile Societies Union	..	75-00	
N.P. Coop Printing & Publishing Society	..	100-00	
N. Balaganeshan	..	50-00	
N. Ponnampalam	..	50-00	
S. Ariyaratnam	..	10-00	
N. Ports' Tally Clerks Coop Society	..	325-00	
Instalments received	..	64-00	684-00
Total			7,195-00

Names of those who have completed their payments:—

P. Nadarasa Rs. 10-00
K. Nitsingam 10-00

Donations may be sent to the
'Hony. Treasurer',

'Mathibalasingham Memorial Building Fund',

111/9, Beach Road,
Jaffna, 26-11-69.

K. Paramothayan,
Hony. Treasurer.

Cooperation—The Only Effective Weapon

In schemes like this, the Co-operative Movement is the only answer to your problems. It is your only effective weapon.

This is what Mr. S. Candiah, Honorary Secretary, NDCE, told the members of the Visvamadukulam Educated Youth Scheme at a seminar. He advised them to apply the principles of Cooperation to their daily life.

Mr. V. S. Ramanathan HQI who presided said that a seminar was an opportunity for them to discuss their problems and find solutions.

Agricultural Problems In The Jaffna District

This country imported a large amount of subsidiary foodstuffs which could be produced in this country without difficulty. The import of the main subsidiary foodstuffs during 1964 were as follows:—

Chillies (dry)	..	425,383 cwt.	..	Rs. 46,470,854/-
Red Onions	..	140,579 "	..	Rs. 2,822,228/-
Bombay Onions	..	1,244,311 "	..	Rs. 22,983,868/-
Potatoes	..	1,471,458 "	..	Rs. 25,467,780/-
Green Gram	..	200,936 "	..	Rs. 6,718,796/-
Maize	..	70,731 "	..	Rs. 1,495,634/-

The objectives of the plan are to make the country self sufficient in these subsidiary food stuffs by a phased programme of intensive cultivation. It is in this sphere that this District can play a significant part. Except in Jaffna and Vavuniya where lift irrigation methods are utilised, cultivation of chillies in other Districts is rainfed and is cultivated in chenas and home gardens. The diversification of cultivation during the Yala season in special project areas should enable the cultivation of chillies on a planned basis. Chillies are now being cultivated in Youth Settlement schemes and in lift irrigation schemes where highlands are brought under cultivation of subsidiary food crops during the Yala season. The following extents have been brought under chillies during the last four years in this District:—

Year	Production (cwt)	Acreage
1966-67	3,192	1,891
1967-68	20,600	3,432
1968-69	23,331	3,333
1969-70 (target)	20,560	3,505

Jaffna is famous for its red onions. It produces 10 months requirements of the island. The guaranteed price for red onions is fixed on a staggered basis in order to encourage cultivators both to stagger the cultivation as well as to store and sell to Government during periods when there is no crop.

January	..	34.72 per cwt.
February	..	31.36 "
March	..	25.76 "
April	..	28.00 "
May & June	..	31.36 "
July	..	22.40 "
August	..	25.76 "
September	..	29.12 "
October	..	32.36 "
November & December	..	34.72 "

The cultivation of onions during the last four years had been extended from year to year during the two cultivation seasons:—

by J. M. SABARATNAM, B. A. (Lond.)
Addl. Govt. Agent, Jaffna

Season	Acreage	Production	G.P.S. Purchase
Maha 66-67	2,839	241,000 cwt.	202,584 cwt.
Maha 67-68	3,604	252,280 "	184,005 "
Maha 68-69	3,594	323,505 "	223,584 "
Yala 67	3,019	229,440 "	197,009 "
Yala 68	3,371	310,000 "	211,418 "
Yala 69	3,519	281,520 "	227,439 "

Potatoes:

Potatoes were in the past mainly cultivated in the hill country especially in the Nuwara Eliya District and the Badulla District. In 1964-65 action was taken to cultivate potatoes in the Jaffna District for the first time and 15 acres were planted. In 1965-66, 70 acres were planted and about 3,500 cwt. were purchased under the G.P.S. In 1966-67, 129 acres were planted and 7,980 cwt. were purchased. The ban on the import of potatoes coupled with the removal of price control gave a tremendous fillip to potato cultivation throughout the country. Potato retail prices went up to Re. 1/- to 1-20 per pound and large extents which were normally cultivated with tobacco were switched over to potato cultivation.

Year	Extent cultivated (ac)	Production (cwt)
67-68	489	46,944 cwt.
68-69	1,296	155,520 "
Target 69-70	1,300	156,000 "

Groundnuts and Green Gram:

Steps are being taken to increase the extent under groundnuts and green gram both in the Peninsula and in the Mainland. Propaganda is being carried out especially in Colonisation schemes to bring large extents of the highland under cultivation. It was however not possible to implement this during 1968-69 due to the failure of the North East Monsoon and the impossibility of a Yala cultivation. The target for 69-70 is as follows:—

Groundnuts	Total	Production
Maha 435 acres Yala 667 acres	1,102 ac.	8,894 cwt.
Green Gram & Black Gram		
Maha 216 acres Yala 864 acres	1,080 ac.	1,444 cwt.

The targets for cultivation of Sorghum and Yams in the District for 1969-70 are as follows:—

Sorghum—	17 acres	Production 340 cwt.
Yams —	635 acres	Production 4,875 tons

Youth Schemes and Cultivation of Subsidiary food crops:

The Ministry is taking action to expand the cultivation of subsidiary food crops not only on the present garden lands available in this District but also on new lands which are being

Some Development Possibilities In Northern Ceylon

(Continued from our last issue)

Lime Juice & Lime Oil Manufacture

In Ceylon there are very few units engaged in the extraction of juices from lime. At present lime oil is not manufactured in Ceylon though there is a great demand. The main problem would be to obtain the concentrating plant which is very expensive. There is possibility of manufacturing lime pickle as a by-product.

Local demand for lime oil would come from bakeries, confectionery and soft drink manufacturers. This could also find export markets as well.

There are four methods of manufacturing lime oil. They are by pressure and centrifugal separation, by steam distillation by removing the outer portion of the rinds by grating or shaving and pressing of the resulting rind and finally by extraction. The total investment for this project will work out to about Rs. 3.5 lakhs.

Palmyrah Fibre, Brushes and Toddy

The palmyrah is nature's most invaluable gift to you. In terms of environment it is one of the most suited and successful crops and at the

same time an equally versatile and valuable crop. Every available space in your areas should be cultivated with this crop.

There are multitudinal industrial possibilities from palmyrah. The palmyrah fibre can be exported in large quantities for brush manufacture. Recently when I was in Uganda, a certain importer of Palmyrah in Uganda, wanted 30,000—50,000 kilos of palmyrah fibre from Ceylon. If you do not want to export you could produce fine brushes of various varieties by using the fibre. You can also make furniture out of the palmyrah timber similar to what is being done with coconut timber in the other areas of Ceylon. There is also the possibility of bottling palmyrah toddy on a commercial footing. The powder from the palmyrah Kelangu could be used for various purposes. You could powder and pack them in polythene and sell in the open market. Cake makers, makers of string hoppers, pittus etc. would buy this new product if they are hygienically produced and marketed.

Mango Canning and Preservation

Jaffna mangoes are known for their quality and taste. This should find a very good export market if exported as

fresh fruits by air to Middle East and Europe. Where there are surpluses you could can the mangoes as slices and export to world markets. In a canning project you need to import such ingredients like pectin, sugar and preservatives. Sauces, chutneys and fruit juices making can be sidelines that can be started along with this project.

Demand Oriented Industries Ice Manufacturing Project

Development of the fishing industry with the aid of improved and modern techniques reveals that there would be better prospects for a few more ice plants in the Northern Districts of Ceylon. At present, the main problem facing the fishermen is the availability of ice, as they are inclined to sell here fresh fish instead of converting to dry fish. Since, we are in a temperate zone more ice is needed for preserving fish. The production of ice in Ceylon in the past two years was only 158 tons per day whilst the demand is estimated to be 500 tons per day. Only a portion of this demand is being met now, by a few large and many small manufacturers. Besides, the demand for soft drinks results in a rapid increase in the role of consump-

by A. M. Ariya Abeyasinghe

tion of ice. What you really need to manufacture ice is water, calcium chloride and potassium dichromate. Calcium chloride and potassium dichromate have to be imported in small quantities.

Saree Printing Project

The availability of voile cloth, shirting and other cloths locally makes this project feasible. Local demand for printed sarees is nationwide. The fashion today is for women to wear printed sarees. Further the local demand tends to be high because of the import restrictions and this demand is likely to grow due to increasing trend in population. As to the income levels, the demand for these items would be greater in the higher income brackets. Hence, the purchasers are likely to be more selective about the patterns and designs and the success of marketing would depend on the artistic skills of yarn producers.

I have all this time indicated to you some industrial possibilities in your areas for you to think and act fast. Your efforts should be concentrated on keeping your younger generation occupied using your own resources so that your areas develop faster. The cooperative movement I believe is the best organization to achieve this end.

alienated to Youths in Youth Settlement schemes which are being implemented in this District.

The cultivation of subsidiary food crops should give double the income which a person can get under paddy cultivation. It, however, needs intensive and close attention by the cultivators. 2 acres under subsidiary food crops should give each youth an income of Rs. 3,000/- for a year.

The implementation of these schemes would not only help the country in the saving of foreign exchange, but will also solve to some extent the problem of unemployment among educated youths in this District.

(To be Continued)

Cooperation A Mental Attitude

Cooperation is essentially a mental attitude: mere rules and ordinances can't bring it about, stated Mr. K. Nadarajah, M.A., B.O.L., President, Kaddavelli MPCU Union, inaugurating the Union's seminar at Sacred Heart College, Karaveddy.

He went on to say that there isn't enough understanding of Cooperation: that is why seminars are essential. Underlining the paradox of tremendous scientific growth coupled with the prevalence of superstition and poverty, he said this situation led to frustration and restlessness. The spirit of rivalry has increased everywhere, he pointed out, and it was this that was hampering the progress of the Movement. He stressed that Cooperation is even higher than a 'yogam' and it demanded a spirit of self-sacrifice: unless this spirit prevailed, Cooperation could not progress.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, deplored the tendency of Northern Cooperators to rest on their laurels: this has led to stagnation. Stressing that the Movement must not depend on the Government for everything, he said we should learn to be self-reliant and independent. He emphasised the need for the continued existence of Cooperative Banks. Without them, he said, the Movement would have to depend on outside finances and could therefore be crippled. He urged cooperators to campaign vigorously to persuade everyone to deposit his Savings in the Cooperative Bank: it is only then, he said, the Movement can progress.

Education is essential for mankind, but for cooperators it is a life necessity, said Mr. T. Murugesu, HQI (Development). Therefore, he pointed out, the highest priority should be given to Cooperative Education, especially at this juncture: that is why seminars are very essential. He pointed out that, apart from the lack of integrity, it is ignorance which leads to troubles and disputes in societies.

Save, Members Told

Speaking at the 26th Annual General Meeting of the Araly North and West MPCU, Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President NDCF, advised the members to save for the future: the savings they put by now would help them to meet any eventuality later, he said. He suggested that general meetings be held frequently so that members would be thoroughly familiar with the Society's workings. He also advised them to hold their annual general meetings in such a way that members' children too could participate and be drawn into the Movement.

Mr. S. Visuvanathar presided.

The Audited Statement of Accounts shows that the Society has made a net profit of Rs. 1,653/25 for the period 1-1-68—27-12-68.

The Society has a membership of 377 and a coupon strength of 2,660.

Jaffna Peninsula: Future Prosperity Or Doom?

(Continued from our last Issue)

My readers must be made aware at this stage of the comments made by the team about the hydro-survey work the team is presently undertaking in the tiny island of Eluvaitivu: "In the absence of any Survey Dept. bench works, an estimated datum was presumed to be the mean sea level and the survey has been done on this assumed figure. A correction had been made later and some of the plans had been drawn to the new datum. It is however found that even the corrected figure of the datum level is somewhat out as the well water levels calculated on that basis all work out to be negative values i.e. below the sea level, which can never be so. A more accurate datum has to be established early and all figures amended to one common datum." From what has been quoted above is the team's own admission of a pre-conceived idea firmly ingrained in its mind i.e. the impossibility for any well with its top water surface lying below the m.s.l. datum to have any fresh waters within it. Now in all matters of scientific research or investigations, it must always be a case of some decisions being arrived at by coordinating and correlating all the available data and statistics, but here apparently seems to be taking place the reverse process of the data being made-to-measure, so to say, as to tally with an opinion already fixed firmly in one's mind! Or else why

1966 and 1967 enables us to compute the increase in ground storage, above the mean sea level, as a result of rainfall recharge each year. The recharge to ground storage as a result of October to December 1967 rainfall was 177,000 ac. ft. But by September 1968 the ground storage as computed from the graph drawn had dropped down to 24,000 ac. ft. after the annual estimated draw off of 40,000 ac. ft. had taken place. This indicates that a large amount of 177,000 less 24,000 i.e. 153,000 ac. ft. of ground water simply flowing out into the sea? Or does this team want us to believe that there is a certain limit beyond which recharged rain waters cannot be stored underground? Well then, let me now come to the 40,000 ac. ft. of waters drawn out annually for irrigation and other purposes, and which figure is written off by the team in the water balance calculations as a total drain in our aquifer strata underground. Now on the other hand, say if 40,000 ac. ft. of waters fall down on the surface as rains, then the team wants us to take it that at least 10,000 ac. ft. of it gets recharged underground, but when the 40,000 ac. ft. of waters are spread on the surface for irrigation purposes then the team wants us to believe that not even one ac. ft. of it gets recharged underground. Surely the plea that all these irrigated waters get completely absorbed by the plants under cultivation in addition to being evaporated can never hold good I am sure. The reason why I am bringing all these arguments is merely to convince my readers that the technical team's estimates of the annually recurring water balance is more of the hypothetical than the actual figures one should really expect.

what it says about the rising upwards of the interface during the dry seasons, following the annual depletion of waters for irrigation purposes. If that be so, then why cannot it be a case of the annually recharged rain waters pressing down the uprisen interface to its former or even greater depths, instead of the rather fabulous theory of such astronomical figures as 113,000 ac. ft. of ground waters simply flowing out into the seas? Or does this team want us to believe that there is a certain limit beyond which recharged rain waters cannot be stored underground? Well then, let me now come to the 40,000 ac. ft. of waters drawn out annually for irrigation and other purposes, and which figure is written off by the team in the water balance calculations as a total drain in our aquifer strata underground. Now on the other hand, say if 40,000 ac. ft. of waters fall down on the surface as rains, then the team wants us to take it that at least 10,000 ac. ft. of it gets recharged underground, but when the 40,000 ac. ft. of waters are spread on the surface for irrigation purposes then the team wants us to believe that not even one ac. ft. of it gets recharged underground. Surely the plea that all these irrigated waters get completely absorbed by the plants under cultivation in addition to being evaporated can never hold good I am sure. The reason why I am bringing all these arguments is merely to convince my readers that the technical team's estimates of the annually recurring water balance is more of the hypothetical than the actual figures one should really expect.

found to be devoid of any vertical salinity intrusions whatsoever all the year round. In this context what I am rather keen to know is as to whether it was this unexpected confrontation that led the team sometime to issue several printed appeals to the public through all the Revenue Officers and Gramasevakas, and make frantic efforts to collect as many wells as possible which in the owner's opinion had turned saline since lately. Well then in para 26 is the very important question the team itself poses. "If the extent of cultivation with vegetables and subsidiary food crops which require lift irrigation is only 13%, how then could this small extent of 13% by any excessive draw offs cause the sea water interface to rise up"? Now discreetly leaving the question unanswered, the team a little later gives its salinity intrusion theory the much needed morale on the following make-belief lines: "In the saline areas of about 12,400 acres in the Peninsula, the estimated draw off of waters is 6,350 ac. ft. or about half an ac. ft. per acre, as compared to the one-sixth an ac. ft. per acre in the red soil belts. It becomes evident then that these saline areas indicate a certain degree of over-extraction". If I am not mistaken I think here is another glaring instance of the technical team trying to create data so as to tally with a pre-conceived opinion already taken root in the mind! What I am rather keen to know is as to how any over-extractions can at all take place in the saline belts where there are no farms or even home-gardens to tend? The saline areas the team speaks of are the waste lands of the Peninsula where there is practically no cultivation whatsoever. So the team surely cannot expect everybody to be lulled into a false sense of belief by its high sounding phrases or jugglery of figures, or any non-existent facts.

tle more chloride contents than its own top surface water at any one time. Now again depending on the zones where the wells are located, the degree of salinity of the bottom waters of each well also varies. In fact no two wells in any parts of the Peninsula are found to have the same chloride contents in their bottom waters at any one moment. But in spite of all these diversities one common feature noticeable is that there are some wells in some zones—not all the wells nor all the zones—which exhibit more chloride contents in their bottom waters during the dry months than during the wet months. This phenomenon had naturally offered the much needed support to the technical team that any excessive draw off of the potable waters was bound to result in the vertical upthrust of the lower lying saline waters into the wells, somewhat in the same way as the vertical distribution of salinity exhibited by the waters of the Puttur tidal well. But in view of all the different issues raised by me in this memo, the general improvement in the quality of some well waters at all levels during and after each wet season and by deterioration of quality during the dry periods, can never at all be attributed to any vertical distribution of salinity as envisaged by our technical men but must certainly be due to a principle in quantitative or volumetric chemistry as it is called. Now geochemists have shown that the chloride contents in the sea waters at any one place during the dry seasons is much more than the amount contained within it during the wet seasons. This is solely due to the increased volume of fresh waters emptied into the oceans by the swollen rivers etc. during the wet months and the greatly reduced quantity of waters falling into the oceans during the dry months. Exactly in the same way, with the increase in the volume of waters in a well during the wet months there is bound to be an improvement in the quality of its waters at all levels, and with the volume of waters in the same well considerably reduced during the dry months is it any wonder to expect a deterioration in the quality of waters at all levels? So it is now left to my readers to judge for themselves as to whether the volumetric concentration theory put forward by me or the vertical salinity upthrust theory as advocated by the technical team is the more appropriate as well as the more feasible one of the two.

By C. P. Vairamuttu, B.Sc.

this repeated changes in the estimates of the m.s.l. datum at Eluvaitivu?

Golden Silence

Does the team want us all to be lulled into a false sense of belief that no well in the Miocene limestone belts of our Peninsula whose water surface lie below the m.s.l. datum can have fresh waters within? In appendix II—sheet II of the team's booklet itself is given a short list of wells containing potable waters, even though their water surfaces are found to lie below the m.s.l. datum. Of special interest is well No. 214 whose location is hardly a stone's throw inland from the northern shores. Besides its surface waters lying below the m.s.l. datum all the year round, its waters at the same is the envy of all the other 400 odd wells under observation, because quite surprisingly it contains the least quantity of chloride contents of them all. Is it a case of silence being golden on the part of the team about the existence of the above mentioned wells, or perhaps does the team think that the surveyors had made some blunders in their calculations?

Hence judging from all the facts given above, are there sufficient grounds on which to be told that only the quantum of waters lying enclosed above the m.s.l. datum is available for the annual draw offs etc? Now again in this connection let me come to the figures as presented by the team for consumption by the public: "The behaviour of the ground water table during the years 1965,

be fooled into believing it to be so, I have no hesitation in saying. Can the team please take me or anybody else around our Peninsula's coasts between January and March of any year and show even a single spring flow which emits the recharged waters into the sea? The only spring as far as I know is the one which lies about a quarter mile away east of the renowned Keerimalai tank along the coast. This spring must certainly be left out of the reckoning because any one who sees it in action would agree that it comes to life following any heavy rainfall waters seeping into the solution caverns of the fairly extensive elevated outcrops of hard coralline limestones located alongside. I doubt very much if the team can come across any other of the numerous spring flows it speaks of with great conviction. Perhaps the team would now try to take cover under the illusion that the spring outlets they speak of are all below the sea level and hence invisible to the naked eye. But even this theory has to be ruled out because in the event of any spring outlet being located below the sea level or in what may be termed anywhere along the continental slopes, then surely it would only end in the reverse process of the sea waters under higher pressure forcing their way through these spring outlets and blocking the outflow of the subterranean fresh waters into the sea. This is exactly what is happening inside the Puttur tidal well. Now again the technical team wants us all to believe

Autopsy

Finally let me now hold an autopsy on the team's pet theory of salinity intrusions laterally as well as vertically upwards. Excessive draw off of the ground waters would automatically result in the upthrust en bloc of the lower lying saline waters into our Peninsula's wells, is the team's profound verdict. Even before the present hydro-survey work got started was the alarm raised by our Irrigation engineers of the excessive annual draw off of our ground waters by our present day farmers using modern fast-lifting pumps etc. Statistics recently collected reveal that out of 260,000 acres that form the Peninsula, over 60% of it is occupied as residences and home gardens; about 34,000 acres or 13% are cultivated with subsidiary food and other crops; paddy is cultivated in 32,000 acres or 12½%; the internal lagoons take up about 10% whilst the balance 4½% form waste lands. Now again of the estimated 84,000 wells in the Peninsula, 66,000 are domestic wells where water is drawn for domestic purposes only and the balance 18,000 are farm or agricultural wells. According to the well intensity map prepared, the intensity of agricultural wells is extremely high in the red soil farmland regions and as such these are the areas of the heaviest draw off of the ground waters during the drought months of every year. But strangely enough and also quite contrary to the expectations of the technical team, these red soil belts are also

Volumetric Concentration

Before concluding my present memo, it is necessary to introspect into the minds of our team and find out as to why it stands steadfast by its decision that there is a recurring insurge of the uprising salt waters into our wells during the dry season of every year. Of course it is not without any reasons that the team had been led to take this view. Now it is admitted that with increasing depths our ground waters also exhibit increasing degrees of chloride contents within. Accordingly in the case of each well, its bottom waters naturally contain a lit-

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

Cooperation Is Not Merely Buying And Selling Goods

Cooperation does not mean merely buying and selling goods. It is a way of life which pervades every sphere of activity, stated Mr. S. Arunasalam, DRO, declaring open the annual seminar of the Pallai MPCS Union. He pointed out that a seminar was a forum where they could thrash out their problems and find solutions for them.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, NDCF, pointed out that all over the world, whatever the form of government, the Cooperative Movement was given a special place in the national economy, since its basic principles were self-help and mutual help. Tracing the history of the Cooperative Movement in Ceylon, he said that before credit societies were registered, members were taught the by-laws. But this rule was not adhered to in the case of multipurpose societies. As a result of ignorance about cooperative principles and practices, troubles

were cropping up in cooperatives. This situation could only be remedied if members were taught their rights and duties and made aware of their obligations: only then could societies be run effectively. That is why, he said, seminars are valuable. He advised them to hold frequent general meetings and educate the members: only that way lies progress, he emphasised.

Mr. T. Kandaswamy ACCD Jaffna South (Development) said that though the Cooperative Movement in Ceylon was 60 years old, it had not made sufficient progress. The chief reason for this was that many cooperators did not have a proper understanding of Co-operation. If, he emphasised, we are to get the full benefits of the Movement, every member must be aware of the principles and practices of Co-operation and act accordingly. Only if cooperators are knowledgeable about Co-operation, he pointed out, can coopera-

tives attain their objectives. Since cooperative knowledge is the essential foundation for efficiency and success, seminars are very useful for members. He pointed out that seminars are occasions where doubts are cleared up and certain ideas are fixed in the minds of the participants.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, suggested that the cooperatives in the area should explore ways of starting new ventures. For instance, there was a good export market for palmyrah fibre. He deplored the neglect of our natural resources: if we exploited them and started new industries, we could provide employment and increase our income. He emphasised that cooperatives belong to members and are not government agencies. He pointed out that seminars will help members to run their societies properly. He appealed to them to build up their Savings and deposit it in the Cooperative Bank.

The Man-Maker of Jaffna

The early part of this century—the first three or four decades—may well be described as the golden age of Missionary education in Jaffna. Fr. Chas. S. Matthews who became Rector of St. Patrick's College in 1906 and his contemporaries Rev. Jacob Thompson of St. John's, Rev. W.M.P. Wilkes of Jaffna Central, and Rev. John Bicknell of Jaffna College, Vaddukodai were giants in the field of education in Jaffna, who vied with one another in setting up the best public school traditions in the Secondary schools of this country. Fr. Matthews as Rector of St. Patrick's was in the first instance a great Missionary personality. His radiant face and religious life was infectious and captured the hearts of a number of young students who were drawn towards him and ultimately joined the Christian ministry.

He was one of the strong school heads of the time. He enforced a high standard of academic teaching. At a time when it was difficult to get qualified teachers, Fr. Matthews harnessed into service priests and laymen with zeal and aptitude for teaching and maintained a competitive standard of academic efficiency. Fr. Matthews lost no opportunity in enriching the staff with graduates. Distinguished teachers like the late V. Saravanamuttu, M.A., M.Sc., Pundit S. Mylvaganam, B.Sc. (the later Swami Vipulananda) were among those who did pioneer work in building up the Science section. From the time Fr. Matthews assumed Rectorship, St. Patrick's held a pre-eminent position in the field of sports, in Athletics, in Cricket and Soccer. They carried away trophies and championships in inter-collegiate competitions.

Fr. Matthews was known in Jaffna as a Rector of stern discipline. "St. Patrick's for discipline" was the slogan which made many a Hindu parent of the wealthy and elite class to send their children to this Roman Catholic school. Character training and good habits were stressed at every

turn both in the class-room and outside. It is therefore no wonder that some of the old boys of St. Patrick's, who took to the professions and to employment in Government and Mercantile fields of administration, rose to eminent positions and were regarded as men of all-Ceylon fame.

As Rector and priest Fr. Matthews soon became aware of the social inequalities and disabilities to which a large section of the backward communities including the depressed classes have been subjected to. In this matter it might be well said:

"Every burning word he spoke
Was full of rage and full of grief."

In the school and in the hostel he enforced absolute equality and equal opportunities for all pupils irrespective of caste and social position. He actively helped financially and otherwise students of backward communities to educate themselves and find better employment. He publicly supported the backward classes uplift movement and gave evidence before the Donoughmore Commission.

He had a soft corner for his employees and their social welfare. Long before the State evolved salary and pension schemes, Fr. Matthews provided a pension scheme for retired teachers. In times of sickness or distress he would always give a helping hand. His old teachers and old boys have remembered him as a kindly friend and guide. A person of his stature and charity is bound to live for ever in the hearts of posterity.

A. E. T.

37th AGM

The 37th Annual General Meeting of the Vaddu Moonram Panai Cooperative Credit Society was held on December 1st.

The Audited Statement of Accounts for the period 1-7-68—30-6-69 shows that the Society has made a net profit of Rs. 947/73 cts. Its Reserve Fund stands at Rs. 9,333/44 and Savings Deposits tot up to Rs. 29,290/03. It has lent out Rs. 30,645/70 to its members, including one medium-term loan.

The Report states that for the last 16 years, not one member defaulted in repaying loans: they have been repaid within the stipulated period.

Advisory Committee Appointed

Mr. M. D. Banda, Minister of Agriculture and Food has appointed a seven-man committee headed by Mr. W. Pathirana, Commissioner for Co-operative Development to advise him on the implementation of the recommendations made by the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon. The other members of the Committee are: Mr. M. S. Perera, Director of Agriculture, Mr. S. B. Senanayake, Commissioner of Agrarian Services, Mr. K. B. Dissanayake, Marketing Commissioner, Mr. H. S. Wanasinghe, a former CCD, Mr. R. B. Rajaguru, Deputy CCD and Mr. T. D. L. Peiris, Deputy CCD.

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunlon".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

MEMBERS PRAISED

Speaking at the Annual General Meeting of the Moolai East Cooperative Credit Society, Mr. V. Canagasabai A CCD paid a tribute to the members and said he was very pleased to find that they were taking a keen interest in the welfare of the Society and running it according to cooperative ideals. Evidently, he said, this is the result of holding meetings regularly and

being thoroughly conversant with the Ordinance and the by-laws. He expressed his satisfaction at the fact that not one member is a defaulter. He commended the Recurring Deposits Scheme which would help them in economic development and also strengthen the position of the Society. He also pointed out that the provision to grant medium-term loans would greatly help the members.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu
MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES
Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa
T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

For the WELFARE OF YOUR FAMILY
&
For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS:—

- (1) Interest at the rate of 3½% is allowed from 1-11-69. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.
- (2) In the case of Institutions, the Rate of Interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.
- (3) For Cooperative Societies the Rate of Interest payable will be 4½%.

FIXED DEPOSITS:—

From 1-11-1969 on New Deposits the following rates of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months 4%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5%.
- (3) On deposits for 10 years and over 5½%.

RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Re. 1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs. 70/-; after the end of 81 months, will earn Rs. 100/- and after the end of 120 months, will earn Rs. 163/-.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. The Rate of Interest charged is 10½% and repayment by instalments is allowed.

BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal).

HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

அரசாங்கம் வழங்கிய காணி உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கைக்கு உகந்ததல்ல!

வேறு காணியைத் தருமாறு விஸ்வமடு குடியேற்ற வாலிப் கோரிக்கை!

உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையை, குறிப்பாக மிளகாய்ப் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்வதற்கு எமக்கு அரசு வழங்கிய காணி ஏற்கெனவே நெற் செய்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணியாகும். இக் காணியில் நீர் தேங்கி நிற்பதால் மிளகாய்க் கன்றுகள் துஞ்சுகின்றன. எனவே, உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்கு உபயோகமற்ற இக்காணிக்குப் பதிலாக வேறு காணியைத் தரவேண்டும்.

இவ்வாறு விஸ்வமடு குடியேற்றத்திட்டத்திலுள்ள படித்த வாலிபர்கள் அரசாங்கத்தைக் கோரியுள்ளார்கள்.

1966-ம் ஆண்டு விஸ்வமடு குடியேற்றத்திட்டத்தில் குடியேற்றப்பட்ட இவ்வாலிபர்களில் பெரும்பாலோர் எஸ். எஸ். சி படித்தவர்கள். இவர்களுக்குச் சராசரி வயது இருபத்தைந்து. இப்பொழுது

மொத்தமாக 159 வாலிபர்கள் அங்கு குடியேறியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் திருமணமாகாதவர்.

65 விதநிலத்தில் நீர்தேங்கி நிற்கின்றது. இதனால் மிளகாய்கன்றுகள் துஞ்சுகின்றன. இந்நிலத்தில் மிளகாய்க்கன்றுகள் மாத்திரமல்ல வேறு உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையையும் மேற்கொள்ள முடி

யா திருக்கின்றது. எனவே இக்காணிக்குப் பதிலாக இங்கு அண்மையில் இருக்கும் மேட்டுநிலங்களை எமக்குத் தந்துதவ வேண்டுமென மேற்படி திட்டத்திலே வழங்கப்பட்ட காணியிலே உப உணவுப் பயிர் செய்கையினை மேற்கொள்வதில் தாம் அனுபவித்து வரும் கஷ்டங்களையும், வசதியின்ங்களையும் வாலிபர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மேலும் விளக்கியுள்ளார்கள்.

தாம் இப்போது இப்பயிர்ச் செய்கையில் அடைந்துவரும் நட்டத்தை தமது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நிவிர்த்தி செய்யலாம் அல்லது தாம் மேலும் நட்டமடைய நேரிடும் என்றும் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

வடிகாலைகளைக் கட்டுவதன் மூலம் காணிகளில் நீர் தேங்கி நிற்பதைத் தடுத்து அக்காணிகளைத் திருத்தலாம் என அதி காரிகள் கூறியுள்ளார்கள் என்று கூறும் இவ்வாலிபர்கள் வடிகாலைகளைக் கட்டினாலும் அக்காணிகளை உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்கு உகந்த காணியாக மாற்ற முடியாது என்பதைத் தமது அனுபவ மூலமாகக் கண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

வடிகாலைகளை அமைப்பதற்குப் பணத்தை செலவழிப்பது வீண் என்றும் தாம் குறிப்பிட்ட மேட்டு நிலங்களைத் தமக்குக் கொடுத்தால், தாம் இப்பொழுது பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொண்டு வரும் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஆயத்தமாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

நெற்செய்கைக்குக் கொடுப்பதுபோல், மானிய உரம் தமக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என இவர்கள் மேலும் கோரியுள்ளார்கள்.

மேலும், மிளகாய்க் கன்றுகளுக்கு ஏற்படும் இலகரூள் வியாதி, தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதால் அவைகள் துஞ்சுதல் முதலியவற்றால் ஏற்படும் நட்டத்தை ஈடு செய்ய தமக்கு ஒரு காப்புறுதித்திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் மிளகாயின் உத்தரவாத விலையைக் கூட்டவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கோரியுள்ளார்கள்.

போதிய வைத்திய வசதிகள் இல்லாதபடியால் தாம் அவஸ்தைப்படுகிறோம். ஆகையால், வாரத்திற்கொருதடவை ஓர் அப்போதிக்கரி எமது இடத்திற்கு வந்து செல்ல வசதியளிக்க வேண்டும். அத்துடன் இக்குடியேற்றத்திட்டத்திற்கு இடப்பட்ட பாதைகளைச் செம்மையாக அமைத்து உதவவேண்டும் என கோரியுள்ள மேற்படி குடியேற்ற வாலிபர்கள் தமது இக்கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் குடியேற்றத்திட்டம் பயன் மிக்கதாக விளங்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கூட்டுறவு

விஷயம்: மேற்படி காலியின் வெளியிட

யாழ்ப்பாணம் 15-12-1969

மீண்டும் ஒரு கல்வி ஆய்வுக்குழு

இலங்கையின் உயர்தரக் கல்விமுறையினை ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் ஓர் ஆய்வுக் குழுவினை நியமிக்கப் போவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இக்குழு நியமிக்கப்படின் இதுவரை இலங்கையின் கல்விமுறையினை ஆராய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களுள் இது ஏழாவது குழுவாக அமையும். ஆனால் இத்தனை குழுக்கள் நியமிக்கப்படும் அவற்றின் தகவல்கள் பெரும்பாலும் செயற்படுத்தப்படாதமை மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். எனவே, இப்போது நியமிக்கப்பட விருக்கும் குழுவின் தகவல்களுக்கும் இத்தகைய கதி நேருமா என்ற வினா எம்மிற் பலரிடையே எழுவது இயல்பாகும்.

எனினும், மேற்படி குழு நியமிக்கப்பட விருக்கும் இவ்வேளையிலே எமது நாட்டின் உயர் கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

கல்வி நிலையங்களின் சுயாட்சிக்கும், நாட்டின் தேவைகளுக்குமிடையே இயைபை ஏற்படுத்துவதே மிகவும் வேண்டப்படுகின்றது என இங்கிலாந்தின் உயர்கல்வி பற்றி அறிக்கை வெளியிட்ட ரெபின்ஸ் குழு கூறியதை இத்தருணத்தில் எமது நினைப்பிற்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும். இச்சமநிலையை ஏற்படுத்துவது எளிதல்ல என்றும், அதனை நடைமுறையிலேயுள்ள அரசமைப்புத் துறைகளினதும் பழக்க வழக்கங்களினதும் பின்னணியிலேதான் நிலைநாட்டமுடியும் என்றும் அக்குழு மேலும் கூறியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதேவேளையில் கோத்தாரி குழு அறிவு சம்பந்தமான கடமைகளையும், நாட்டிற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் செவ்வனே நிறைவேற்றி சுயாட்சிக்குத் தகுதி வாய்ந்தவையாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறியதையும் மனதிற் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிரித்தானிய பல்கலைக் கழகங்கள் பிரித்தானிய அரசின் படைப்புக்கள் அல்ல, நாட்டின் படைப்புக்கள் என்று கூறுவதுண்டு. எனவே ஒரு நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகம் அந்நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையிலே இயங்க வேண்டும். அதன் கடமைகளை, பழைய கால சாதனைகளைப் பேணுதல், புதியதை வளர்த்தல், எதிர்காலத்தை உருவாக்குதல் என மூன்று துறைகளாக வகுக்கலாம்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கங்கள் செவ்வனே வரையறுக்கப்படாததாற்றான் இன்று தெளிவற்ற நிலை நிலவுகின்றது. எமது பல்கலைக்கழகம் பண்பாட்டை ஊட்டுவதா அல்லது ஆராய்ச்சிகளை நடாத்துவதா அல்லது தொழில் சம்பந்தமான பயிற்சிகளை அளிப்பதா என்பதே இன்று எம்மவரை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையாகும். இவ்வம்சங்களுக்கிடையே சமநிலை ஏற்படுத்தப்படுவது விரும்பத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களைப் புறக்கணித்து ஓர் அம்சத்தினை வலியுறுத்துவது இச்சமநிலையை அழித்து விடும். இதுவரை இதுவே பெரும்பாலும் நடந்திருக்கிறது.

கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்படல் வேண்டும் என முன்பு ஒரு குழு தகவரை செய்தது. அத்தகவரை செயற்படுத்தப் பட்டிருப்பின் இன்றைய பிரச்சினைகள் உருவாகியிருக்கமாட்டா: இன்றுபோல் தகுதியிருந்தும் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் புகமுடியாது திண்டாட வேண்டியதுமில்லை.

நியமிக்கப்படவிருக்கும் ஆய்வுக்குழு இன்றைய உயர்கல்வி நிலையை ஆராய்ந்து செய்யும் தகவல்களை அரசாங்கம் காலந் தாழ்த்தாது செயற்படுத்துவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

கூட்டுறவு வங்கி சுதந்திரமாக இயங்க உதவுங்கள்

கூட்டுறவு மாகாண வங்கி சங்கங்களுக்குக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்குப் பிறர்கையை நம்பியிராது சுதந்திரமாகத் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு இப்பகுதி மக்கள் இயலுமான வரையும் தமது பணத்தை இவ்வங்கியில் சேமிக்க வேண்டும். இவ்வங்கியில் சேமிக்கும் பணம் உங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இப்பகுதி களில் பொருள் உற்பத்திக்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் தேவையான உதவிகளைப் பூர்த்தி செய்ய உதவுகின்றது. ஆனபடியால் விவசாயச் சங்கங்களும் ஏனைய சங்கங்களும் அங்கத்தவர்களைச் சேமிக்கும்படி ஊக்குவித்தும், சேமிப்புப் பணங்களை உடனுக்குடன் இவ்வங்கியில் போட்டும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்து வடபகுதியின் பொருளாதாரம் சீரடைய வழிகோலுமாறு மேற்படி வங்கியின் நாற்பதாவது வருடாந்த அறிக்கை கூறுகின்றது.

இவ்வங்கி கடந்த வருடம் ரூ. 60,007,09 ஐ சுத்த இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. விவசாயக் கடனாக ரூ. 7,645,513/01 ஐயும், அடைவுக் கடனாக ரூ. 7,319,931/- ஐயும் வழங்கியுள்ளது. இவ்வங்கியின் அடக்கப்பணமும் வேறு நிதிகளும் அரசாங்கத்திலும் தபாற்கந் தோரிலும் மக்கள் வங்கி முத

புதுவருட உத்தியோகத்தர்

துன்னுலை தெற்கு ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் புதுவருட உத்தியோகத்தர் விபரம் வருமாறு: தலைவர்: திரு. M. குலவீர சிங்கம், உபதலைவர்: திரு. V. இரத்தினம், காரிய கரிசி: திரு. S. தங்கத்துரை நிருவாக சபை: திரு. வாளர்கள்: K. நடராசா, M. கந்தசாமி, S. கனகசிங்கம், M. கனகசிங்கம், K. கணபதிப்பிள்ளை, S. சபாரத்தினம்.

விய வேறு தாபனங்களிலும் ரூ. 3,232,602/- முதலீடுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வருட

முடிவில்சேமவைப்புத்தொகை ரூ. 3,531,665/56 எனமேலும் அவ்வறிக்கை கூறுகின்றது.

ஆலோசனைக் குழுவை அமைச்சர் நியமித்தார்

இலங்கைக்கூட்டுறவு இயக்க அரசு ஆணை ஆய்வுக்குழுவின் தகவல்களைச் செயற்படுத்துவது பற்றி தனக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு எழுவர் அடங்கிய ஆலோசனைக் குழு ஒன்றினை உணவு, விவசாய அமைச்சர் திரு. M. D. பண்டா நியமித்துள்ளார். இக்குழுவிற்கு கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. W. பத்திராணு தலைமைவகிக்கின்றார். ஏனைய உறுப்பினர் பின்வரு

வோர்: திரு. M. S. பெரெரா விவசாய ஆணையாளர், திரு. S. P. சேனநாயக்கா கமத் தொழில் சேவை ஆணையாளர், திரு. K. R. திசநாயகா விற்பனைத் திணைக்கள ஆணையாளர், திரு. H. S. வனசிங்க முன்னாள் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. R. B. இராஜகுரு பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர், திரு. T. D. L. பிரிஸ் பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்.

அணிமையில் நடைபெற்ற வ. ஐ. மே. சபையின் வருடாந்த மகாநாட்டில் பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. D. L. பிரிஸ் உரையாற்றினார்.

நீட்டோலை — கபிலர்

(முற்றொட்டர்)

வைபந்தைப் பாலித்திடும் பாட்டுக்கள்வேண்டும்

இக்காலத்தில் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் சில 'சொற் கூட்டங்கள்' ஆட்கொண்டு வருகின்றன. மேல்நாடுகளில் எப்போது ஒரு காலத்தில் ஒரு சாரார் புதுக்கவிதையை எழுதிவந்தனர். ஆனால், இன்று அங்கெல்லாம் புதுக்கவிதை முயற்சி மறக்கப்பட்டதாக—செல்வாக்கிழந்ததாகிப்போய் விட்டது. விரியவில்லாத அந்தக் கவிதை இங்கு இறக்குமதிச்சரக்காகத் தமிழில் உருப்பெற்று நடமாடுகிறது. "சென்றிருவர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வம் யாவும் கொண்டுவருவீர்" என்று பாரதியார் கூறியுள்ளார் என்பதற்காக இந்தப் புதுக்கவிதையை அம்மகாகவியில் பக்தியுள்ளவர்கள் எழுதலாமா?

யாராவது கவிஞனாக, வேண்டும் என்றால் கைகொடுக்கும் 'சஞ்சிவி' புதுக்கவிதை. ஆனால் இந்த 'நவீன சஞ்சிவி' தானும் வாழாது தன்னைக்கையாள்பவரையும் வாழவைக்காது. ஏனெனில் உணர்ச்சி, இனிமை, தெளிவு எதுவுமேயில்லாது மந்தத் தன்மையையும் வரட்சியையும், பண்புகளாகக் கொண்டது தான் புதுக்கவிதை. நல்லகருத்து, தெளிவு, இனிமை முதலிய சிறந்த கவிதைப் பண்புகளால் உள்ளதெனக் கொள்ளுகொண்டு உணர்ச்சியைத் தட்டியெழுப்புவதே உயரிய கவிதையாகும். இத்தகைய கவிதை உயர்ந்த கவிஞனது உள்ளத்திலிருந்தே பிறக்கும். எல்லோரும் கவிஞனாகிவிட முடியாது. ஆனபடியால் கவிதை என்ற பெயரில் எதையோ கிறுக்கி, அதைக் கவிதை என்று நம்பும்படி புதுமை என்ற பிரச்சார வர்ணம் பூசி நம்பவைத்து கவிஞனாகி விடலாம் என்ற குறுக்கு வழிப் பாதையே புதுக்கவிதை என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

கவிஞனது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அப்படியே சொல்லிலே வடிப்பதற்கு இயலாதவாறு யாப்பு இலக்கணம் அவனுக்கு விலங்கிடுகிறது. எனவே, புதுக்கவிதை கவிஞனது உள்ளத்து உணர்ச்சியின் குவியல்கள் என்று கவித்தன்மையற்ற சிலர் கூறலாம். இந்நிலையில் சீனக் கவிஞர் ஒருவரின் கூற்றை இங்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். கலைஞன் எவ்வளவுக்கு ஆற்றல் மிக்கவனானாலவ்வளவிற்கு கால் விலங்குகளுடன் ஆடுவதில் இன்பம் காண்பான். கவிதையைச் சதுரங்க ஆட்டத்திற்கு ஒப்பிட்டால் எவ்வாறு எதுவித சட்டங்களின்றி சதுரங்கம் ஆடுவது அர்த்தமற்றதோ அதே போன்று உருவ அமைதியற்ற கவிதையும் வெற்றாரவாரமாகும். இக்கூற்று ஒரு சிறந்த கவிஞனது அநுபவ வாயால் பிறந்திருக்கிறது. நல்ல கவிஞர்கள், கவிதா இரசிகர்கள் அனைவரும் இந்த அநுபவத்தை ஒப்புவார்கள்.

மேல்நாட்டில் எப்போது கையாண்டு மாய்ந்து போன புதுக்கவிதை எமது தமிழ் உலகத்திற்குத் தேவையிலலை. இதனால் எமது இலக்கிய உலகை மேலும் செழிப்படையச் செய்ய முடியாது.

பசுப்பாலுக்கு மேலும் சுவையைக் கூட்டவேண்டும் என்பதற்காக கூட்டத்தனமாக விஷத்தை அதில் போட்டால் எப்படியிருக்குமோ அதுபோலவே செழுமையான கவிவளமிக்க தமிழ் இலக்கியத்திலே புதுமை செய்கிறோம் என்று புதுக்கவிதையைப் புகுத்தவதும்.

இப்போதைய விவசாயக் கடன் திருப்தியற்றது

கூட்டுறவு ஆணைக் குழுவின் தகவல்களை சுருக்கமாக மொழிபெயர்த்து இங்கு தருகின்றோம்.

13 விவசாயம்

- (1) இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள விவசாயக் கடன் திட்டம் அறவே திருப்தியற்றது அதற்குப் பதிலாக இக்குறைகள் களையப்பட்ட ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- (2) நெல்லுற்பத்திக்குத் தகவரை செய்யப்பட்டுள்ள விவசாயக் கடன் திட்டத்திற்கு, வேறு சிலவற்றுடன் பின்வருவன தேவைப்படுகின்றன:
 - (i) நெற்காணிகளின் பயிர்ச்செய்கைத் திட்டங்கள்.
 - (ii) விரிவுபடுத்தப்பட்ட பயிர் காப்புறுதித்திட்டம்.
 - (iii) நெற்காணி முறியில் திருத்தங்கள்.
 - (iv) ஒன்றாக்கப்பட்ட நிலப் பரப்புக்கள்.
 - (v) சீராக்கப்பட்ட சந்தைப் படுத்தும் முறை.
- (3) நெல்லையும், அரிசியையும் சந்தைப்படுத்துவதில் இப்பொழுது கையாளப்படும் முறை ஊதாரித்தனமானது; பெருஞ்செலவுகளை உண்டாக்கிவது; படுமோசமான செலவுகளுக்கு இடமளிப்பது. ஆதலால், இதற்கு மாற்று முறையொன்று தகவரை செய்யப்படுகின்றது.
- (4) விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் ப. நோ. கூ.

யாப்பு இலக்கணம் கவிதைக்கு அத்தியாவசியம். இது இன்றேல் கவிதை உண்மையான செழுமைமிக்க தோற்றத்தையும், ஒளியையும் பெற முடியாது. அதற்காக வாய்ப்பாட்டின் படி எண்கணித்ததைச் செய்வது போல யாப்பு இலக்கணம் என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு கவிதை என்ற கணக்குகளைச் செய்யவேண்டும்; அதுதான் கவிதை என்று இங்கு நான் கூறவில்லை.

ஒசையும், யாப்பும் பொருளுக்கு பணி செய்யவேண்டும். ஒட்டப்போட்டியில் கலந்து கொள்பவன் அதற்கேற்ற சப்பாத்துக்களை அணிகிறான். ஏனெனில் அந்தச் சப்பாத்துகள் அவனது ஒட்டத்திற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பைப் கொடுக்கின்றது; இத்தகைய எளிக்கின்றது. கவிதை எழுதுபவர்களும் அவ்விதமாகப் பைத்தம் தம்க்கு ஏவல் கொள்ள வேண்டுமே தவிர எந்தப் பழைய மரபையும் கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. எல்லா உத்திகளையும் பயின்று அவற்றைத் தனக்கு உதவும்படியாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

எனவே, இன்று புதுக்கவிதை எழுதுபவர்களும், புதுக்கவிதைக்கும் நல்ல கவிதைக்கும் இடைப்பட்ட 'ஒரு வித' கவிதை எழுதுபவர்களும் கவிஞன் என்பவன் சாதாரண சிந்தையுடையவனல்ல, கவிதை தெய்வீக சக்தியுடையது என்பவைகளை ஆறுதலாகச் சிந்தித்து உணர வேண்டும். பழம்பெருமைகளைப் பாடவே 'கல்லில் நார் உரிக்க'க் கூடாது. இதனால் கவிஞன் வானத்திலிருந்து இனிமேல் தான் விழவேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. எமது எதிர்கால வையத்தைப் பாட்டுத்திறத்தாலே பாலித்திடவல்ல கவிஞர்கள் அதிகமாகப் பெருகவேண்டும் என்ற பேராவலையே இங்கு வெளிப்படுத்தினேன்.

கூட்டுறவு ஆணைக்குழுவின் தீர்ப்பு

சங்கங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளை வழங்கும் பொருட்டு நான்கு உச்ச கூட்டுறவு விவசாய சம்மேளனங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும்.

- (5) காலத்திற்குக் காலம் பொது மதிப்பாய்வுகளை நடாத்தி அவற்றின் அடிப்படையிலே கிராமப்புறக் கடன்பாடுபற்றி செம்மையான புள்ளி விபரங்களைமக்கள் வங்கி சேகரித்தல்வேண்டும்.

14. கடற்றொழில்

- (1) பதிவு செய்யப்பட்ட கடற்றொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மதிப்பீடு செய்தல் வேண்டும் பயனுள்ள முறையில் இயங்காத சங்கங்களை, அவற்றின் உயிர்ப்பிக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இல்லாக்கால், பதிவுத்தீர்த்தல் வேண்டும்.
- (2) விவசாயத்துறைக்கு தகவரை செய்யப்பட்டது போன்று இத்துறையிலும் சிறு தொகையான ஆரம்

பச்சங்கங்களே இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், இம்மாற்றத்தினை வலிந்து செய்யாது படிப்படியாகச் செய்தல் வேண்டும்.

- (3) புதிய அமைப்பு உருவாகும் வரை இடையிலுள்ள சமரசங்கள் இப்பொழுது போல் தொடர்ந்து இயங்குதல் வேண்டும். தென்பகுதிக்குப் புதிய ஒரு சமரசம் நிறுவப்பட வேண்டும்.
- (4) உச்ச கடற்றொழில் சமாசத்திற்கு மீள் விற்பனைச் சமரசம் புத்துயிரளிக்கப்பட வேண்டும். அத்து இலங்கை கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் என்ற புதுப் பெயரில் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

- (5) கடற்றொழிலாளர்களுக்கும், கடற்றொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கடன் வழங்கும் இப்போதைய முறைக்குப் பதிலாக விவசாயத்திற்கும், சிறுகைத்தொழில்

களுக்கும் தகவரை செய்யப்பட்டுள்ள கடன் திட்டம் பான் ஒரு திட்டம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- (6) கடற்றொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிகருதி விசேட தொழில்நுட்ப அறிவு பெற்ற போதிய திணைக்கள அலுவலர் இருத்தல் வேண்டும்.
- (7) கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தோடும் மீள் பிடித்திணைக்களத்துடனும் கலந்தாலோசித்த பின்பு தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்திச் சபை கடற்றொழில் துறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்குபற்றி பொதுவான திட்டத்தைத் தயாரித்தல் வேண்டும்.

15. சிறுகைத் தொழில்கள்

- (1) கைத்தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான பொதுப் பொறுப்பு கூட்டுறவுத் திணைக்களத்திற்கு திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். அவற்றின் [தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

பொருள்களை வாங்கி விற்பதல்ல கூட்டுறவு

கூட்டுறவு என்றால் பொருள்களை வாங்குவதும் விற்பதும் என்பது அர்த்தமல்ல. அது எல்லாத் துறைகளிலும் பரந்திருக்கும் ஒரு வாழ்க்கை முறை. இவ்வாறு காரியாதிகாரி திரு. S. அருணாசலம் பனை. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் வருடாந்த கருத்தரங்க ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் நல்ல முடிவுகளை எடுப்பதற்கும் கருத்தரங்கு ஏற்ற கருவி என மேலும் பேசுகையில் அவர் கூட்டிக் காட்டினார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் கூறியதாவது; எல்லா நாடுகளிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு பொருளாதாரத்திட்டத்திலே தனியிடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. பழைய காலத்திலே ஐக்கிய நாணய சங்கங்களைப் பதிவு செய்ய முன்பு உறுப்பினர்களுக்கு உபவிதிகள் பற்றி அறிவு புகட்டப்பட்டது. ஆனால், ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டதும் இந்த நல்ல முக்கம் கைவிடப்பட்டது. சங்கங்களிலே அடிக்கடி ஏற்படும் தகராறுகளுக்கு அறியாமையே முக்கிய

காரணமாகும். இந்நிலையைச் சீராக்குவதென்றால் உரிமைகள், கடமைகள் பற்றி உறுப்பினருக்கு அறிவு புகட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சங்கங்கள் சிறப்பாக இயங்க முடியும். இத்தேவைகளை ஒட்டித்தான் கருத்தரங்குகள், பயிற்சி வகுப்புகள் நடாத்தப்படுகின்றன. அடிக்கடி பொதுக் கூட்டங்களைக் கூட்டி உறுப்பினர்களுக்கு கூட்டுறவுச் கல்வியைப் புகட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. கந்தசாமி பேசுகையில் இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கம் நிறுவப்பட்டு ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட போதிலும் போதியளவு வளர்ச்சியினை அடையவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் கூறியதாவது; இத்தேக்க நிலைக்கு முக்கிய காரணம் கூட்டுறவாளரிடையே கூட்டுறவைப்பற்றி செம்மையான விளக்கம் இல்லாமையே. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முழுப் பயனையும் நாம் அடைய விரும்பின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கூட்டுறவுக் கோட்பாடு, செயல்முறை பற்றிய விளக்கம் இருத்தல் வேண்டும். அதன்

படி அவர்கள் ஒழுகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் குறிக்கோள்களை அவர்கள் அடைய முடியும். இத்தகைய அறிவைப் புகட்டுவதற்கு கருத்தரங்குகள், சிறந்த சாதனமாகும்.

பனைப்பகுதியிலேயுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புதுப் புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய வேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசுகையில் கூறியதாவது; பனைத்தும்பு போன்றவற்றிற்கு வெளிநாட்டுச் சந்தைகளிலே நல்ல கிராக்கி உண்டு. ஆதலால் எமது இயற்கை வளங்களை நாம் செம்மையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் எமது வருமானத்தைப் பெருக்குவதுடன் வேலை வாய்ப்புக்களையும் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களுடையது என்பதை எக்காலத்திலும் உறுப்பினர்கள் மறுத்தலாகாது. அவர்கள் தமது பணத்தைச் சேமித்து கூட்டுறவு வங்கியிலே இட்டு அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும்.

கூட்டுறவு ஓர் உளப்பாங்கு

கூட்டுறவை வெறும் சட்ட திட்டங்களாலே வளர்க்க முடியாது. அது உண்மையிலே ஓர் உளப்பாங்கு.

மேற்கண்டவாறு கட்டை வேலி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத் தலைவர் திரு. K. நடராஜ சமாசக் கருத்தரங்கை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசியதாவது; கூட்டுறவைப் பற்றி போதிய விளக்கம் இல்லை. ஆதலாற்றான் கருத்தரங்குகள் இன்றியமையாதன. இன்று போட்டி மனப்பான்மை கூட்டுறவுத் துறையிலே பெருகியுள்ளதால் வளர்ச்சி தடைப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவு ஒரு யோசகத்திற்கு மேல் என்றால் அது மிகையாகாது. கூட்டுறவாளரிடையே தியாக உணர்ச்சி மேலிடல்தான் கூட்டுறவு முன்னேறு முடியும்.

பழம் பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டு வடபகுதிக்கூட்டுறவாளர் வாழாவிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசியதாவது; நாங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கத்தின் தங்கியிருக்கக் கூடாது. எமது சொந்தக் கால்களிலே நிற்கப்பழக வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள் மூடப்பட்டால் எமது இயக்கம் நிதியுதவிக்கு வெளியாரை நாடவேண்டியிருக்கும்.

ஆதலால் கூட்டுறவு வங்கிகள் தொடர்ந்து இயங்க வேண்டியது அவசியம். கூட்டுறவு வங்கியிலே சேமிப்பை இடுவதற்கு எல்லோரையும் தூண்ட வேண்டும்.

"கல்வி மனிதருக்கு அவசியம். ஆனால் கூட்டுறவாளருக்கு வாழ்க்கைத் தேவை" என தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். ஆதலால், கூட்டுறவுக் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என மேலும் உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார். அறியாமையினாலேயே சங்கங்களிலே தகராறுகள் தோன்றுகின்றன என அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்.

அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் தவணை தப்பாது கடனைச் செலுத்தியவர்களாக இருப்பதோடு ஐந்து வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட சேமிப்புப் பணத்தைச் செலுத்தி தமது பொளாதார ஈடேற்றத்திற்கு வழிவகுத்துக் கொண்டவர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். இவ்வாறு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. வி. கனகசபை மூளாய் கிழக்கு ஐ. நா. சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் பாராட்டுத் தெரிவித்தார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில், மாதாந்தம் தவறாது செலுத்தி வரும் சேமிப்பைக் கடைப்பிடித்து அதன் மூலம் ஒரு ரூபா வீதம் கட்டிவருபவர்கள் 80 மாதங்கள் முடிவடைய 100 ரூபாயைப் பெறவும், ரூபா பத்து வீதம் கட்டபவர்கள் 100 ரூபா பெறவும் தகுந்தவர்களாக இருப்பதையும் கவனித்தேன். பல அங்கத்தவர்கள் இச்சேமிப்பில் இரண்டு ரூபா, மூன்று ரூபா, ஐந்து ரூபா வீதம் செலுத்தி வருவதையும் அவதானித்தேன். இச்சங்கம் எதிர்காலத்தில் ஓங்கி வளர வழிவகுத்துவிட்டார்கள் என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்தோடு அங்கத்தவர் கூட்டுறவு பற்றி நல்ல அறிவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். மேலும் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த தலைவரைக் கொண்ட ஒரு திறமை வாய்ந்த நிருவாகத்தைத் தெரிவித்துச் செய்து அவர்கள் கூறும் புத்திமதிகளுக்கேற்ப அங்கத்தவர்கள் ஒழுக்கிவந்தமையே இச்சங்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் என அவர் குறிப்பிட்டார்.

சோலைவனம் வேண்டுமா? பாலைவனம் வேண்டுமா?

சென்ற சில வருடங்களாக யாழ் மாவட்டத்தில் மழை வீழ்ச்சி குன்றி வருகிறது. கிணற்றிலுள்ள நீரும் சுவர்த் தன்மை அடைகிறது. நன் நிலங்களும் உவராக மாறுகின்றன. வரட்சிக்காலங்களில் காற்றின் வேகத்தினாலும், மழை காலத்தில் வெள்ளப் பெருக்கினாலும், நில மேற் பரப்பிலுள்ள தாவர போசுச் சத்து நிறைந்த மண்ணை நாம் இழக்கின்றோம். இத்துடன், கடலோரப்பகுதிகளில் காற்று சாகுபடி செய்யும் நிலப்பரப்பில் மணலை அள்ளி வீசுவதால், விவசாயிகளுக்கு அதிக தொல்லைகளைக் கொடுத்து வருகின்றது. இவையாவற்றிற்கும் காரணம் நம்மாலிலத்தில் வானளாவிய ஓங்கி வளரும் விருட்சங்களின் எண்ணிக்கை குன்றி வருவதேயாம்.

நம் மூதாதையர் பனையை கற்பகதரு எனக்கருதினர். நோய்களைத் தடுப்பதற்கும், சிறந்த பலகைகளை எடுப்பதற்கும், ஏராளமான பசுந்தான் பெறுவதற்கும் பயன்பட்டது. வேம்பு, சிறந்த எண்ணெயும், முழுக்குக்குந்த அரப்பும் இனிய பூவும் தருவது இலுப்பை. அடர்ந்து ஓங்கிப் பட்டிருந்து அதிக பழம் தருவது புளி. திங்களி தரும் விளாத்தி, வில்லை, நெல்லி, உண்ணத் தெவிட்டாத முக்கனியாம் மா, பலா, வாழை, விரும்பியுண்ணப்படும் கறி முருங்கை ஆகியவை நம் முன்னோர் வளர்த்த விருட்சங்களாம். இவ்விருட்சங்களை தமக்கும் தம் சந்ததிக்கும் பயன்படும் பொருட்டு குடியிருப்பு நிலத்

திலும், தரிசு நிலத்திலும், பரந்த காடுகள் இருந்த போதிலும், இடத்திற்குப் பொருத்தமானவற்றை நாட்டினமையால், பண்டைக்காலத்தில் பாலைவனமாக இருந்த இம்மாநிலத்தைச் சோலைவனமாக்கினர். அதன் பயனாக மழை, போகம் தப்பாது மும்மாரி பொழிந்தது. கிணற்றில் நன்னீர் ஊற்றெடுத்தது. கரற்றின் வேகமும், ஓடும் மழை வெள்ளத்தின் வேகமும் மேற்கூறப்பட்ட விருட்சங்களால் தடுக்கப்பட்டன. கடலோரமும், சாகுபடி செய்யும் பொன்விளை பூமியும் பாது காக்கப்பட்டன.

ஆனால் சென்ற சில வருடங்களாகச் சனாபெருக்கத்திற்கேற்ப அதிக உணவு உற்பத்திக்காக, கரடுகளையழித்துக் களனிகளாக்கினர். மாடமா ளிகைகளையும் கூடகோபரங்களையும் எழுப்புவதனால், ஊர்மணையிலுள்ள விருட்சங்கள் நடப்பட்டு மேட்டு நிலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கை மரங்களுக்குப் பனையும், பலகைக்கு வேம்பும், குளை தயாரிப்புக்கு இலுப்பையும், புளியும், தறிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வண்ணம் பயன்பெறுபவர்கள் தம் சந்ததிக்கும் பயன்படுமாறு புதிதாக மேற்கூறிய விருட்சங்களை நடுவதற்கு விழைவதில்லை.

மலை, காடு, கங்கை இவ் வாத இம்மாவட்டத்தில் இவ்வாறாக காலத்திற்குக்காலம் மேற்கூறிய விருட்சங்களை நாடாது அழித்து வருவோமே யானால், காலகதியில் திரும்

பவும் இம்மாநிலம் பாலைவனமாகலாம். ஆகவே தயவு செய்து நம் வருங்காலச் சந்ததியினரை நெஞ்சிலிருத்தி அவர்களுக்கும் பிரயோசனப்பட, நாடு வளம் பெற, மண்ணைக்காக்க, வானம் பொழிய வேண்டுமானால் வான் பயிர்க ளாகிய பனை, புளி இலுப்பை, வேப்பம் விதைகளை நேரகாலத்துடன் சேகரித்து எதிர்வரும் பருவ காலத்தில் கடற்கரை யோரங்களிலும், உப்பாறு ஓரங்களிலும், அதிக கல்லுள்ள தரைகளிலும், தரிசு நிலங்களிலும், இடத்திற்கு கந்த மேற்கூறிய விருட்ச விதைகளையும், நெல்லி, வில்லை, விளாத்தி, மரமுந்திரிகை, தேக்கு, சவுக்கு, சமண்டலை முதலிய கன்றுகளையும் சிரமதான இயக்க மூலம் நடும்படியாக வேண்டப்படுகின்றீர். முன் மாரியில் இவ்விருட்ச விதைகளையும், கன்றுகளையும் நடின், அவை நம் முயற்சியை எதிர்பாராது தாமாகவே வளர்ந்து நம் சந்ததிக்குதவும்.

(யாழ் மாவட்ட விவசாய விசாலிப்பு அதிபர் திரு. பொ. மாணிக்கவாசகர் வெளியிட்ட சுற்று நிருபம்.)

விஸ்வமடு வாலிபர் ப. நோ. கூ. சங்கம்

விஸ்வமடு படித்த வாலிபர் குடியேற்றத்திட்ட ப. நோ. கூ. சங்க உறுப்பினர் சேமநிதியாக ரூ 18,690/57 வைத்திருக்கிறது. 159 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட இச்சங்கம், 31-1-69 ல் ரூ 1250/01 ஐ சுத்த இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. இதே கால எல்லையில் இதன் பங்கு முதல் ரூ. 7851/80.

இவ்வாண்டு மிளகாய்ச் செய்கைக்கு ரூ. 193,600/-ஐ கடனாக வழங்கியுள்ளது. இத்தொகையில் ரூ 66,000/- திருப்பிச் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நுகர்ச்சியாளர் பகுதி இச்சங்கத்தில் இப்பொழுது தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவே சிறந்த ஆயுதம்

விஸ்வமடு போன்ற வாலிபர் குடியேற்றத் திட்டங்களிலே கூட்டுறவு மூலமே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கலாம். ஏனெனில் பிரச்சினைகளை எதிர்ப்பதற்கு அதுவே சக்தி மிக்க ஆயுதம். இவ்வாறு வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. சு. கந்தையா விஸ்வமடு படித்த வாலிபர் குடியேற்றத் திட்ட ப. நோ. கூ. சங்க கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவு ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவமாகலால் அதன் கொள்கைகளை உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் கைக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது ஒருவித பிரயோசன முயில்லை என்றார்.

இக்கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசிய காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. V. S. இராமநாதன் கருத்தரங்கின் நோக்கங்களை விளக்கினார்.

மதிபாலசிங்கம் நினைவுக் கட்டிடநிதி

இலக்கு - ஒரு இலட்சம்

26-11-69 வரை ஒப்புக்கொண்ட தொகை ரூபா 17250-00
26-11-69 வரை தகுதிகாரியால் வசூலிக்கப் பட்டது ரூபா 7195-00
10-7-69 ல் மீதி மு/கொண்டு வந்தது ரூபா 6511-00

10-7-69-26-11-69 வரை வசூலிக்கப்பட்டது.

N. செல்லத்துரை	10-00
யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களின் சமாசம்	75-00
வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சக சங்கம்	100-00
க. பால கணேசன்	50-00
N. பொன்னம்பலம்	50-00
S. அரியராசா	10-00
வடமாகாண ஒத்துப்பார்க்கும் விகிதர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	325-00
தவணைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது	64-00
மொத்தம்	684-00
	7195-00

தவணைக் கட்டணம் பூர்த்தி செய்தவர்கள்

P. நடராசா	ரூபா 10-00
K. நெற்சிங்கம்	10-00

நன்கொடைகள் கௌரவ தகுதிகாரி, மதிபாலசிங்கம் நினைவுக்கட்டிட நிதி என்ற பெயருக்கு அனுப்பலாம்.

க. பரமோதயன்
கௌரவ. தகுதிகாரி
26-11-69.

புகை ஓர்.....

[7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாடுங்கள் எழுங்காலமிது. இத்தருணத்தில் இவர்கள் பெருமளவில் புகைக்கவும் ஆரம்பித்து விட்டால் நாள் ஒன்றுக்கு எத்தனை மணி நேரம் வீணாகிவிடுகிறதென்று யோசிப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? தீப்பெட்டியைக் கையிலெடுத்து, சிகரெட்டை மடடந்தட்டி, பொருத்தி, வாயிலிட்டு அடுக்கடுக்காய் புகையை விட்டு, அனுபவித்து முடிக்க ஒரு சிகரெட்டிற்கே குறைந்தது 4 நிமிடங்கள் ஆகாதா? இங்கு ஒரு நாளைக்கு ஒருவன் சராசரியாய் ஒரு பாக்கெட் சிகரெட்டுகள் குடிப்பதாய் வைத்துக் கொள்வோம். அவனுக்கு ஒரு நாளில் 40 நிமிசங்கள் இதில் கழிந்து விடுகின்றன. நமது மக்கள் தொகையில் பத்தில் ஒருவர், அதாவது 5 கோடிப் பேர்கள் தான் புகைப்பவர்களென எடுத்துக் கொண்டால், 200 கோடி நிமிஷங்கள் (அ) 3 கோடியே 33 லட்சம் மணி ஒரு நாளில் போய்விடுகிறது. இதைமனித வேலை நாட்களில் கூறினால் 42 லட்சம் வேலை நாட்கள் தினமும் வீணாகி விடுகின்றன. இவை மட்டும் சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால் எத்தனை கோடி ரூபாய் பெருமானுள்ள பொருள்கள் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும்? மக்கள் தொகை ஒட்டைச் சிவங்கிபோல் வளர்ந்துவரும் நம் நாட்டில் தனிநபர் வரு

மானமும் எத்தனை மடங்கு உயரும்? நாட்டின் பொருளாதாரம் பெருகி, அன்னியச் செலவாணியும் அதிகரிக்கும் லவா? இதை யார் எடுத்துக் கூறுவது?

புகையும் தீயும்

நிற்க, புகைப்பவர்கள் தெருக்களில் போகும் போது சற்று அசட்டையாய் சிகரெட், பீடிகளை அணைக்காது அங்கேயேவிட்டுவிட்டுச் செல்வதாலும், சில சமயங்களில் அவட்சியமாய்த் தூக்கி எறிந்து விட்டுப் போவதாலும் ஏற்படும் தீ விபத்துக்கள் நமது கிராமப்புறங்களிலும், நகரையொட்டிய சேரிகளிலும் அனந்தம். இவற்றால் உயிர்ச் சேதமும், பொருட்சேதமும் கோடிக்கணக்கில் அல்லவா நாம் அனுபவித்து வருகிறோம்? இவற்றை யெல்லாம் சீர்தூக்கி ஆராயும் போது புகையிலைப் பிராசின் மீளாப் பிடிக்கு நம் இளைஞர்களும், பகுத்தறிவாளர்களும் பலியாவதை எப்படியாவது தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென உங்களுக்கு எண்ணம் வரவில்லையா? இத்துறையில் நாம் ஒன்றுபட்டால் உண்டு நம் நாட்டிற்கு நாகரிக வாழ்வு, இல்லையேல் தாழ்வு மட்டுமின்றி நமது பண்பாட்டிற்கே நிரந்தர அழிவு ஏற்படுமென்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

—கிராமராஜ்யம்

அமரர் வீரசிங்கத்தின் வாழ்வு முறையைப் பின்பற்றுவோம்

அமரர் வீரசிங்கம் வடபகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கம் செழித்து வளர அரிய தொண்டு புரிந்தார். கூட்டுறவாளரைக் விளங்கிய அன்றின் வாழ்வு முறைகளைப் பற்றி நடப்பதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் நன்றியாகும். இவ்வாறு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபை வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அமரர் வீரசிங்கம் நினைவு தினக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார் இக்கூட்டத்திற்கு வ. ஐ. மே.

சபை உபதலைவர் திரு. R.C.S குக் தலைமை வகித்தார்.

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் பேசுகையில் அமரர் வீரசிங்கம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாத்திரமல்ல, கல்வித்துறைக்கும் அரிய சேவை புரிந்துள்ளார் என்று குறிப்பிட்டார். அமரர் வீரசிங்கம் சிறந்த தலைமையாகியிராக இருந்து நல்ல மனவ சமுதாயத்தை உருவாக்கினார் என மேலும் பேசுகையில் அவர் கூறினார். திருவாளர்கள்: பி. வி. மிக் கேற்பிள்ளை, த. மயில்வாகனம் ஆகியோரும் பேசினர்.

இப்போதைய.....

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

- நிற்கு பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் ஒருவர் பொறுப்பாய் இருத்தல் வேண்டும். கிராமாபிவிருத்தி சிறுகைத்தொழில் நுட்ப அம்சங்களுக்கு மட்டுமே பொறுப்பாய் இருக்கும்.
- (2) பொதுத் தகவரையான பெரிய ஆரம்பச் சங்கங்கள் கைத்தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் ஏனைய வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் பெர்ருந்தும்.
- (3) பணியாளர் தொகையும், முதலீடும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுவரையுள்ள, தொழிற்சாலை உரிமையாளரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட பொதுவாய்ப்பு நலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூட்டுறவுச் சட்டத்

தின் செயல் நோக்கங்களுக்காக உண்மையான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என ஒப்புக்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(4) நெசவாளர் சங்கங்களின் உச்ச சபை மேளனமொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

(வளரும்)

சிக்கனம், சட்டங்கள்

விளக்கப்பட்டன

சிக்கன முறையையும், சங்கத்தின் சட்டங்களையும் விளக்கும் முகமாக தொல்புரம் மூளாய் ஐக்கிய பரஸ்பர சகாய சங்கம் அணிமையில் சுன்னகம் ஐக்கிய நானய சங்க மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டத்தை நடாத்தியது. இக்கூட்டத்தில் மேற்படி சங்கத்தின் தகுதிகாரி, உபகாரியதரிசி, பிரதம விகிதர் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

வலிகாமம் மேற்கு

ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்

சங்காலை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

“சென்றிக்” சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

“அல்கன்” “ ” “ ”

“ஆல்ஸ்லி” “ ” “ ”

“வில்லோ” பர்புகள் “ ” “ ”

“சென்றிக்” எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவார் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாப், சங்காலை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.